

Det kongelige helse- og omsorgsdepartement
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:

2006/01388/2/KJAS E: K25

Dato:

18/04/2006

Kommentarer til veileder om støyvurdering ved etablering av nærmiljøanlegg

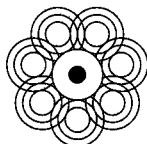
Det vises til departementets brev av 14.3.2006 der Sarpsborg kommune blir bedt om å kommentere utkast til veileder om støyvurderinger ved etablering av nærmiljøanlegg.

Vurdering

Det er viktig med retningslinjer på dette området. Temaet har i forbindelse med klager på støy fra ballbinger i Sarpsborg sentrum vært mye diskutert lokalt. Med en slik retningslinje kan man bygge nærmiljøanlegg på en bedre måte slik at man unngår konflikter i ettertid.

Det er teknisk støy som reguleres i forslaget. Forslaget definerer teknisk støy fra ballbinger på to måter: 1) lyden fra ballspark og ball mot vegg, og 2) lyden av ball mot vegg. Helse- og omsorgsdepartementet må være svært tydelig på hva som skal regnes som teknisk støy. Ved tvil om dette vil det hefte usikkerhet ved praktiske støymålinger. Sarpsborg kommune anbefaler helse- og omsorgsdepartementet at definisjon 2 velges, kun lyden av ball mot vegg, fordi man da vil unngå at tradisjonell ballspill på løkker, skolegårder og andre aktuelle steder kommer inn under grenseverdibestemmelsene. Det er heller ikke riktig å la ballspark bli en del av det regulerte støybildet da det er nærmiljøanlegget som ønskes regulert, ikke leken. På samme måte som det er forsøkt å gi en beskrivelse av hva støy fra ballbinger er, kan det være greit å gi eksempler på hva teknisk støy innebærer fra andre typer nærmiljøanlegg også. Da vil man unngå tvil om hva som skal måles i enkeltsaker.

Grenseverdiene som settes er fra et helsefaglig og støyfaglig synspunkt gode og forståelige. I praksis vil imidlertid de foreslåtte grenseverdiene stoppe videre utbygging av den tradisjonelle ballbingen med trevegger og andre "støyende" nærmiljøanlegg, for eksempel rullebrettramper. Konsekvensen av forslaget innebærer at en slik ballbinge må bygges ca 100 meter fra nærmeste bolig, og en ordinær rullebrettrampe må bygges nærmere 300 meter fra nærmeste bolig. Slike områder er vanskelig å finne i by- og boligområder.

Vi er fornøyde med at veilederen sier at stemmebruk ikke er ønskelig å regulere. En regulering av stemmebruk vil føre til at unges lek begrenses på en uheldig måte. Stemmebruk som fører til bråk, må i det enkelte tilfelle vurderes av politiet som brudd på alminnelig ro og orden. En regulering av stemmebruk i nærmiljøanlegg vil også kunne føre til at helsetjenesten i kommunen får krav om å gjennomføre støymålinger av unges lek, noe som ville være en lite ønsket utvikling av samfunnet. Veilederen kan for øvrig være enda tydeligere på at normal "stemmestøy" fra barn og ungdoms lek må aksepteres innenfor ordinære brukstider på dag og kveldstid. Det er også viktig å bemerke at de som velger å bosette seg nær områder som er regulert til leke- og friarealer, faktisk må regne med at det blir endel støy av aktivitetene.

Veilederen ber kommunene å ta med kommunehelsetjenesten på råd under byggesaksbehandlingen av nærmiljøanlegg. Dette er en god rutine som i dag gjennomføres i Sarpsborg.

Rent layoutmessig kan gjerne veilederen friskes opp og gjøres mer lesevennlig. Dette vil bidra til at brukere og leverandører av ballbinger og andre nærmiljøanlegg lettere tar veilederen i bruk.

Konklusjon

Sarpsborg kommune anbefaler at:

- Veilederen gjøres enda mer tydelig på at normal "stemmestøy" fra barn og ungdoms lek må aksepteres innenfor ordinære brukstider på dag og kveldstid.
- Definisjonen på teknisk støy må klargjøres og flere eksempler må gis.
- Veilederen må få en mer lesevennlig layout

For øvrig anbefaler Sarpsborg kommune at veilederen utgis slik innholdet foreligger i dag

Med hilsen

Øivind Werner Johansen
helsesjef

Saksbehandler: Kjell Arne Skagemo, Helse, miljø og forebygging